

CÍLEVĚDOMÉ ROZHOVORY O EVANGELIU

TODD MORR

WWW.MISSIONALMADESIMPLE.COM

ČESKÁ VERZE:

ODBOR
PRO ZAKLÁDÁNÍ
STANIC A SBORŮ

JAK VÉST CÍLEVĚDOMÉ ROZHOVORY O EVANGELIU

Samotné trávení času s nevěřícími, jakkoli se jedná o hodnotný způsob, jak jim projevit naši lásku a přinést konkrétní požehnání, ještě neznamena, že jsme misijní. Jako Ježíšovi učedníci jsme byli povolání ještě k něčemu více. Součástí naší učednické totožnosti je také to, abychom byli svědky, vyslanci a zvěstovateli Krista.

Je to úkol, který se týká jen extrovertních evangelistů nebo dobře vyškolených křesťanů? Nikoli, týká se každého z nás. Je to něco, co by se mělo odehrávat pouze příležitostně v určité době a na určitých místech? Ne, je to něco, co se má dít často, různými způsoby, v průběhu našich každodenních běžných životních situací: v práci, ve škole, v naší čtvrti, při zájmových činnostech, při sportovních nebo mimoškolních aktivitách našich dětí apod.

Jak se to tedy můžeme naučit dělat a jak můžeme pomoci lidem v našich sborech, aby dokázali vést cílevědomé rozhovory o evangeliu při jídle, na oslavách, v polední přestávce, v parku, při návštěvě sportovních utkání nebo koncertů s přáteli? Dovolte, abych vám navrhnul několik jednoduchých principů a jednoduchý proces, o němž jsem přesvědčen, že jej s Boží pomocí může každý z nás efektivně a úspěšně zvládnout.

Tyto principy se vzájemně doplňují a společně nám pomáhají postupně rozvíjet důvěrná přátelství s nevěřícími lidmi kolem nás. Postupem času také graduji a pomáhají pronikat hlouběji do příběhu daného člověka, hlouběji do příběhu Božího a nakonec k jasnému zvěstování Ježíše jako odpovědi na tu nejpodstatnější potřebu v životě každého z lidí.

Pamatujte, že tyto věci na sebe v průběhu času vzájemně navazují a doplňují se. U některých lidí může tento proces trvat delší dobu, u jiných to jde rychle. Důležité však je, abychom v našem zájmu o ně vytrvali a byli cílevědomí ohledně času, který s nimi trávíme a způsobu, jak s nimi hovoříme.

SLUŽBA/POŽEHNÁNÍ

Při rozvíjení našich vztahů s lidmi, ať už se jedná o nové známosti nebo staré známé sousedy, se vždy snažíme najít pravidelné a konkrétní příležitosti k tomu, abychom jim něčím posloužili a byli pro ně požehnáním. To se může týkat nejrůznějších věcí, drobných i větších. Přinesení oblíbené kávy nebo zákusku vašemu spolupracovníkovi. Koupě snídaně nebo oběda vašemu kolegovi nebo sousedovi. Pomoc při úpravách domu či bytu, přání a dárky k narozeninám, výročí, Vánocům, nabídka hlídání dětí unaveným manželům, aby si mohli večer spolu někde sami vyrazit apod. Když takovýmto způsobem lidem vytrvale sloužíme a žehnáme, buduje se tím mezi námi důvěra a otevírají pravidelné příležitosti k hlubším rozhovorům.

JEJICH PŘÍBĚH

Ať už máme jen pět minut před začátkem práce, deset minut se sousedy mezi ploty nebo půl hodiny při obědě, dvacet minut po našem cvičení nebo devadesát minut při sledování fotbalového zápasu našich dětí, vždy je tu příležitost posunout náš vztah na o něco hlubší úroveň. Aby to bylo možné, musíme lidi natolik milovat, abychom se dokázali upřímně zajímat o jejich příběh.

Děláme to tak, že jim pokládáme SPOUSTU upřímně míněných otázek a jsme dobrými posluchači. Když lidem klademe dobré otázky a pozorně jim nasloucháme, dozvíme se, jak jim můžeme prakticky posloužit, na jaké další věci se jich můžeme zeptat, abychom mohli porozumět hlubšímu pozadí jejich příběhu, začneme vidět důvody, proč jsou vzdáleni Bohu a církvi.

NÁŠ PŘÍBĚH

Když lidem klademe při rozhovorech dobré otázky a pozorně jim nasloucháme, vždy narazíme na určité části jejich příběhu, které mají vztah k příběhu našemu. Můžou to být věci podobné nebo protikladné. Oni vyrůstali ve velkém městě, my jsme také vyrůstali ve velkém městě nebo naopak v malé vesnici. Oni vyrůstali v malé rodině, my jsme vyrůstali v malé rodině nebo naopak ve velké. Oni rádi sportují, my také rádi sportujeme nebo máme zase jiné koníčky.

Vždy tu bude nějaká podobnost nebo kontrast, což znamená, že budeme mít vždy příležitost hovořit o našem příběhu a nacházet spojnice mezi ním a jejich příběhem. Takovým způsobem se mezi námi buduje důvěra – umožňuje nám to, abychom se vzájemně poznávali. Mějme však na paměti, že to vyžaduje čas a mnoho různých rozhovorů. Dnes deset minut v práci, příští týden půl hodiny cestou z ní, v neděli o týden později hodina při večeři před sledováním fotbalového utkání, třicet minut při obědě o dva týdny později. Pokládání dalších a dalších otázek. Nošení se hlouběji do jejich příběhu. Sdílení hlubších a hlubších věcí z příběhu našeho.

BOŽÍ PŘÍBĚH

Jak se budeme hlouběji seznamovat s příběhem těchto lidí a jak budou oni moci hlouběji nahlížet do příběhu našeho, budou se nám též stále více naskytovat přirozené příležitosti k rozhovorům o duchovních věcech. Můžeme se jich ptát na to, jak oni o této oblasti přemýšlejí. Rozhovor o duchovních věcech může také přirozeně vyplynout ze sdílení našeho příběhu. Můžeme zmínit naše zapojení ve sboru, hovořit o tom, co náš sbor nebo misijní skupina dělají pro naše město nebo pro lidi v našem sousedství, jak pomáháme svobodným matkám nebo rodinám v nouzi, nemocným lidem v našem okolí apod.

Můžeme se jich také zeptat, jestli se za ně smíme modlit. Můžeme jim povědět o tom, jakou roli má modlitba v našem životě, v naší rodině, v každodenních

životních situacích. Můžeme se s nimi sdílet o našich postojích k práci, manželství, rodičovství, financím, odpočinku a dovolené, trávení času v penzi apod. S rostoucí hloubkou našeho vztahu budou tyto rozhovory probíhat v prostředí bezpečí a vzájemné důvěry, v kontextu vztahů, v nichž těmto lidem hojně a konkrétními způsoby vyjadřujeme naši lásku k nim.

JEŽÍŠ JAKO HLAVNÍ HRDINA

Takovéto rostoucí a prohlubující se vztahy budou s sebou přinášet i stále širší možnosti, jak těmto lidem láskyplně a cílevědomě pomáhat otevírat jejich oči a srdce duchovnímu světu. Tato otevřenost nám potom poskytne více příležitostí mluvit jasně o hlavním hrdinovi Božího příběhu, Ježíši. Budeme mít příležitost sdílet se o tom, jak Ježíš změnil náš život, proč jsme potřebovali, aby jej změnil, povědět jim o tom, jak může přinést proměnu i do jejich života. Říci jim, jak může Ježíš uzdravit to, co se v jejich příběhu pokazilo. Ukázat jim, že On je tou jedinou cestou, jak obnovit náš vztah s Bohem, jediným, kdo nám může dát život v plnosti podle Božích záměrů.

POKLÁDÁNÍ DOBRÝCH OTÁZEK

Možná vás při čtení předchozích odstavců napadlo: „Na jaké věci bych se měl(a) lidí pravidelně ptát, abych se seznámil(a) s jejich příběhem? Jak vypadají ty dobré a upřímné otázky? Můžeš mi uvést nějaké příklady?“ Několik příkladů tedy uvádím níže a jsem si jistý, že vás napadne spousta dalších jim podobných.

- Můžeš mi něco povědět o tvé rodině? Kde jsi vyrůstal(a)? Jaké to bylo? (Město, předměstí, vesnice, střední třída, v dostatku nebo nouzi atd.)
- Jaký jsi měl(a) vztah se svými rodiči, když jsi vyrůstal(a)? Se sourozenci? S přáteli? S učiteli, trenéry,...?
- Kteří lidé tě ve tvém dětství a dospívání nejvíce ovlivnili? Proč?
- Čím jsi rád(a) ve svém dětství a dospívání trávil(a) čas? Co tě bavilo dělat? Jaká jsi měl(a) oblíbená místa, kam jsi rád(a) chodil(a) nebo jezdil(a)?
- Na které věci ze základní nebo střední školy nejraději vzpomínáš?
- Jaké to bylo na vysoké škole? Co jsi tam prožíval(a)? Co bylo dobré a co ne?
- Co považuješ za klíčové zkušenosti, které tě v životě nejvíce formovaly?
- Jakou jsi měl(a) nejlepší a nejhorší práci/zaměstnání?
- Jak bys nejraději trávil(a) své volné dny, víkendy, dovolenou?
- Jaká zajímavá místa u nás nebo ve světě jsi navštívil(a)? Kde se ti nejvíce líbilo? Proč?
- Čteš rád(a)? Co rád(a) čteš? Na co se rád(a) díváš? Jakou hudbu rád(a) posloucháš?
- Co děláš pro své zdraví a udržení své kondice? Cvičíš nebo sportuješ?

Ať už je jejich odpověď na tyto otázky jakákoli, obvykle na ni lze navázat, zeptat se „proč“ takto odpověděli, požádat je, aby vám „o tom pověděli více“, projevit váš zájem slyšet víc. Takové doplňující otázky vám pomůžou ještě hlouběji nahlédnout do jejich srdce a lépe porozumět jejich příběhu.

JAK ZVĚSTUJEME JEŽÍŠE

Na obrázku níže vidíte šipky obíhající dokola. Znázorňují skutečnost, že naše konverzace s lidmi a rozvoj našeho vztahu s nimi je pokračující proces. Vyžadují čas. V průběhu času se prohlubují a budují. Naše vztahy s lidmi vyrůstají z mnoha a mnoha rozhovorů a setkání, někdy kratších, jindy delších. Jak se prohlubuje naše přátelství a roste vzájemná důvěra, vede to také k hlubším duchovním rozhovorům s nimi o jejich i našem životě.

To je znázorněno uvnitř tohoto kruhu: Když lidem vytrvale přinášíme požehnání a zajímáme se o jejich příběhy, stanou se z kontaktů, které potkáváme, naši známí. S nimi pak budujeme přátelství plná vzájemné důvěry a doufáme, že se nakonec stanou také přáteli a učedníky Ježíše.

